

Utdannings- og forskningskomiteen
Stortinget

Dato: 13. april 2021

Høringsinnspill: Utdanning for omstilling. Økt arbeidslivsrelevans i høyere utdanning. Meld. St. 16 (2020-2021)

UiO stiller seg i hovedsak bak meldingen. Vi er glade for at regjeringen vil endre egenbetalingsforskriften slik at statlige institusjoner kan bruke en større bredde av sine tilbud til en utvidet målgruppe, gjennomgå regelverket for kvalitet i praksis, og utrede en forsterkning av kommunenes ansvar for utdanning av helse- og sosialfagsstudenter.

I arbeidet med meldingen minner vi om at NIFU-undersøkelser viser at arbeidsgiverne *er* fornøyd med våre studenters kompetanse og relevans. I løpet av 6 mnd. etter endt utdanning har 86 prosent av UiOs studenter fått jobb. Vi jobber hele tiden med å utvikle vår studieportefølje og praksistilbud. Samtidig er vi opptatt av at det tenkes langsiktig om arbeidslivets behov. Våre kandidater og vår forskning bidrar ikke bare til å fylle eksisterende behov, men til å skape helt nye bedrifter og nye produkter. Slik systemet er i dag finansierer en studieplass både utdanning og forskning. En for sterk betoning av utdanningenes relevans (som ofte betyr umiddelbar aktualitet) kan svekke langsiktigheten i forskning og utdanning, og samfunnets evne til disruptiv innovasjon.

5 innspill til behandlingen av saken

- 1. Finansiering:** Satsingen på desentralisert og tilgjengelig utdanning må ikke gå utover grunnutdanningen eller forskningen. Gjennom de lange grunnutdanningene får studentene en kognitiv grunnmur for læring hele livet. Det er viktig at det ikke gjøres endringer i finansieringssystemet som svekker grunnutdanningene. Etter- og videreutdanningstilbudet fungerer i et konkurranseutsatt utdanningsmarked. Vi ønsker oss derfor en forutsigbar finansieringsløsning som gjør det mulig å bidra til livslang læring, samtidig som vi når målsetningen om mindre midlertidighet i sektoren.
- 2. Samarbeid med arbeidslivet:** Intensjonsavtalen som skal inngås mellom UHR, partene i arbeidslivet og frivillig sektor bør tydeliggjøre arbeidslivets (offentlig og privat sektor) ansvar for å ta imot studenter i praksis, samt nødvendigheten av en forutsigbar finansiering av etter- og videreutdanning, jf kapittel 5 og 3.
- 3. Nye tilbud, ikke nye steder:** Regionalisering av tilbud og etablering av flere desentrale campuser er ikke løsningen for økt tilgang til livslang læring. Det må heller utvikles flere og nye leveransemodeller.

4. **Mer og bedre praksis:** Det er behov for en bedre nasjonal koordinering og styring av kapasitet, som sikrer lik forpliktelse til å ta imot studenter i praksisfeltet. Kommunene er en viktig praksisaktør for UiO. Økt bruk av praksis i kommunene er nevnt i løpende tekst hvor det blant annet sies at dette skal utredes. Vi mener kommunene bør, på lik linje med statlige aktører, ikke bare oppfordres til, men pålegges å ta imot studenter i praksis. Lov om spesialisthelsetjeneste regulerer ansvar om praksisplasser innenfor spesialisthelsetjenestene, mens tilsvarende lovregulering ikke finnes for kommunalt ansvar. Vi anbefaler at en slik lovregulering etableres. Praksisplasser kan, under forutsetning av god tilrettelegging og at studentenes merkostnader mv. blir dekket opp, i økt grad legges til mindre sentrale strøk.
5. **Veiledningskompetanse** på praksisstedene varierer innen profesjonsfagene. Med økt bruk av praksis, hvor studentene og praksisstedene sannsynligvis vil ha ulik faglig bakgrunn, vil det bli et behov for å styrke veiledningskompetanse på praksisstedene.

Med hilsen

Svein Stølen
Rektor

Arne Benjaminsen
Universitetsdirektør

Dette dokumentet er godkjent elektronisk ved UiO og er derfor ikke signert.

Saksbehandler:
Marianne Knarud
+4797038103, marianne.knarud@admin.uio.no